

nisi in articulo mortis ex de pe. cupientes. Itē d̄ re-
 ligiosis vt infra. Si spōte p̄cipauerūt cū excōica-
 tis a papa. Itē clerici q̄ sciēter excōicatos a papa
 i officijs eorū receperint sunt excōicati z absolutō
 illorū solū ad papam spectat ex de sen. exco. Si ḡ-
 ficauit. de hoc etiā vide in iiij. pte summe. t. j. Itē
 falsantes litteras pape l̄ falsis sciēter vtētes. etiā
 am remouētes solū vnā litterā d̄ bullis pape sunt
 excōicati. et absolutio eorū pape reſuat. Itē cleri-
 ci sepelientes in ecclesijs v̄l cimiterijs excōicatos
 a iure vel vsurarios manifestos. vel nominatim in-
 dictos tempore interdicti in casibus non concessis
 sunt excommunicati. ex de sepulturis. c. j. i cle. de
 hoc etiam v̄de i quarta pte summe. t. i. sepeliētes
 etiam illos qui se occiderunt volūtarie vel qui in
 torneamētis mortui sunt in cimiterijs peccant mor-
 taliter. sed non sunt excōicati.

Circa religiosos et religiosas. Ca. xliiij.

Circa religiosos si sunt ordi-
 nati i terrogare potes d̄ his
 de q̄b9 s̄ dictū ē de clericis
 in om̄i put videbi? expedi-
 re. Si vero sunt b̄ficiati. et
 in eccl̄ijs curatis interroga d̄
 his q̄ habes in c. p̄cedenti.
 Sed vlt̄ p̄dicta etiā d̄ infra
 scriptis q̄ sunt eorū p̄p̄a i terroges z primo Si fuit
 recept9 ad monasteriū p̄ symoniā qz mortale. Si
 fuit symonia mētal̄ t̄m pemit̄ia abolet. Si autē
 peccum̄al̄ scz qz monasteriū exegit t̄m l̄ t̄m p̄o in

gressu illius nolens aliter eum recipere ⁊ ipsi vel
pates aut pinqui eius tm dederunt. vel etiam mi
nus fm pactum. **N**isi forte monasteriū esset tenue
et haberet psonas sufficientes secundū faculta
tes et redditos suos vel esset adeo tenue qd esset
illi necesse puidere. nā tūc in ingressu illius licet
petē et pacisci de tpalibus de quib⁹ debeat uiue
re vel dicere illi. **P**artes fer tecum si tu vis uiuē
mecū. fm hosti. ⁊ aliquos alios. **S**i at monasteriū ē
pingue et satis habūdans. tūc ultra peccat⁹ sic
vt prefert⁹ omissum. recipiēs et recept⁹. recepta
debent expelli de illo monasterio vt ex de symo.
qm. **P**otest tamē ep⁹ in hoc dispensare scz vt non
expellantur de monasterio. hec **Rap.** et **guil.** **P**re
cipue talis symonia solet reperiri in monialib⁹ mo
dermis ubiqz terrarum. **S**i ingressus est religionē
non pura intentione scilicet seruiendi deo sed alia
causa scz non laborandi vel si monialis quia nō po
terat nubere. vel quia pntes posuerunt ipsaz ea
inuita. licet enim malefecerit. potest et debet mu
tare intentionē suā scz vt ibi velit manere ad fui
endum deo. et sic erit in bono statu. alias fm suum
statū. quia nō videtur tut⁹ fm psciētiam suā quia
magis dissipatio est qd dispēsatio. **S**i recipit eccle
siam prochiālē a quocūqz cū nō attigisset. xrv. an
num absqz dispēsatiōe pape sup etatis defectu. qz
nulla est pcessio. et nullū ius ibi habet ex. d. elec.
licet canon. li. vj. **I**tem si infra annū pputandum
a die assumpti vt assignati sibi regiminis ecclesie
nō facit se ad sacerdotiū pmoueri. quia ipso iure
est priuatus ex. e. r. ij. c. quo s. **I**stud tamē non ex

tenditur ad ecclesias collegiatas et non habentes
curam nec ad assumptos ad illarū regimē ut ex d.
elec. statu. li. vj. Possunt tñ etiam epī dispēsare cū
his q̄ habent ecclesias prochiales ut vsqz ad sep-
temmū litterarū studio insistentes p̄moueri non te-
neant nisi ad ordinē subdiaconatus quē tñ nisi in-
fra annū suscipiāt sunt ipso facto priuati tali bene-
ficio. Et in dicto tpe illi ecclesijs p̄uideat⁹ ut ex
de elec. po. cū ex eo. li. vj. Si hñs qd̄cūqz benefi-
ciū simplex et quātū puū non dixit horas canoni-
cas om̄i die qz peccauit mortaliter si obmisit ex
negligentia crassa etiā si nō sit in sacris ordinibus
cōstitutus. Secus si ex infirmitate obmisit. Item
tenetur residere p̄sonaliter in resideñ. bñficij uñ
nisi ex causa notabili et rationabili ep̄s dispēsaret
secū ad tēpus. Si canonicus vl̄ alius clericus rece-
pit cottidianas retributiōes que dant⁹ interessē
tibus horis cum non interfuit qz furtū dimittit et
tenetur ad restitutiōes. Si cū non posset p̄ se curā
ecclesie exercere non posuit ibi loco sui p̄doneum
qui bñ officialet s; malū ā ignorātē q̄ exēplo suo
scādalisabat s̄bditos ut qz fuit notori⁹ fornicator
vl̄ lusoꝝ et h̄mōi. vl̄ q̄ nescit debite mīstrare sacra-
mēta ⁊ cōfessiōes audire qz peccat mortaliter qui-
mo oīa mala que sequūtur ei ip̄tant⁹. q̄ si n̄ pōt
inuenire p̄doneū p̄ se exerceat. vl̄ si nō pōt aliter
p̄uidere. renūciet bñficio. Itē nō licet p̄latis sub-
p̄cio ē ānuo cēsu cōcedē vices suas seu iurisdic̄ōz
qz spūale ē ex d. p̄la. vi. su. c. j. ⁊. iij. puta ut si
dicēt. Cōcedo ut exerceas vices meas ē talē iurif-
dic̄ōem et totū lucrū sit tuū. sed tu dabis michi

tm qđ illicitū est. sed ɔmittendo vices suas pute
licz ɔstituē ei sallariū. ij. q. ij. caritatis. **P**ura di
cēdo dabo tibi tm p sallario tuo et totuz lucrū sit
meū. hec **Inno.** Itē si alienauit res eccl̃asticas vt
mobilia sunt calices ornamēta et hmōi aut immo
bilia vt sunt possessiones agri et hmōi et hoc sine
necessitate vel maiori vtilitate vel nō seruata for
ma iuris et hmōi quia grauiter peccauit. **I**tem de
exercicio cure animarum interroges quomodo sci
licet se habuit in audientia confessionum in collati
one aliorum sacramentorum. et visitatione infirmo
rum z huiusmodi z p̃cipue si vnq̃ defecerunt eis
sacramenta cum expediebat. Quomodo etiam se
habuerunt in amonitione subditorum. in correctio
ne viciorum p̃cipue quo ad notorios peccatores
vt concubimarios habentes inimicicias. vel vsura
rios et hmōi non confitentes ānuatim. et non ɔfi
tentes si amonuit quantum potuit sig̃ficādo ep̃o
cum p se eos ad hoc non potuit inducere et hmōi
nā oues exnegligentia p̃dice ab eo requiruntur.
De quibus z supradictis z alijs hmōi habes satis
in. iij. pte summe. t. j. **S**i alienos p̃ochianos audi
uit in confessione. non habens auctoritatem speci
alem ipse vel confitens. quia nō potest illos absol
uere. **I**tem si emit aliquas res immobiles de fru
ctibus ecclesie que debent remanē. vñ si emit noīe
alteri? vt sic possit dare p̃ legare cui vellet fraus
ē z furtū et tenet ad restitutōz. **I**tem si indulgētijs
p se dedit cū nō possit. vel plures dixit habere in
ecclesia sua q̃ haberet z hoc obquestum. quia mor
tale est. **S**i reliquias nouas exhibunt populo

venerandas non ab ecclia approbatas. Si nimis fuit
facilis ad dispensandū in mortali. Sed si intravit
monasterium dissolutū nō viuētū regulariter que
rat sibi mutare locū cum dispensatōe si ea indigz
Si autē nō potest illud facere maneat et nō seqt̃
turbā. id est. alios nō obſuātes regulaz et seruet
ipse vel ipsa regulam suam s̃m ordinem suum.
Si tñ induci p̃t q̃ mutet locū meli⁹ ē p̃ eo vel ea
Si ingrediens monasteriū tacuit impedimēta q̃ ha
buit ad hoc sciēter. puta erat fuus t̃ hēbat occul
tam ifirmitatē. aut fuit alteri⁹ religionis p̃fessus
aut diugatus aut debitor in multis et hmōi. quia
peccauit mortaliter. p̃cipue si sciebat talē n̄ posse
recipi. vel interrogatus de his mēdaciū dixit. Et
potest z debet de monasterio expelli si aliter pro
uideri non potest. Si habebat votū artioris reli
gionis qz querere debet prius dispensationē si in
trare vult aliam minus strictā dum tñ fuerit obſe
uantia in illa. vel potest ire ad aliā equalē t̃ maio
rem sine dispensatōe pape De mēdicanti tñ ordiē
vno ad aliū mēdicantē t̃ d̃ mēdicatē ad mōchalē n̄
p̃t s̃n dispensatōe p̃pe n̄ solū ad cathusiā. si iduxit
aliquē ad eligiōz p̃ symoniā t̃ p̃ fraudes puta asse
rendo ibi bene ſuari omnia qd̃ tamē non fit v̄l di
cendo se ad nihil vel medicū obligari. reticēdo au
steritatē religionis. quam alter non intēdit ſuare
et hmōi qz peccat mortaliter. Illos etiā qui volen
tes ingredi ad locum religiosorū bene viuētium
auertunt z trahunt eū ad se. vt aquā alterius ad
suum molendinum infamantes alios et crimina eis
imponētes. ac occupatōes illorūz inutiles asserētes

suas bonas et in tertium celum se extollentes. ut
sic talem attrahant ad monasterium eorum certum
est non euadere damnationem eternam. nisi acriter
penituerint. quia contra caritatem contra iusticiam
et contra sanctam scripturam faciunt.

Quo ad votum paupertatis.

In religione existens seruauit votum paupertatis nihil proprium retinens. et retinere deliberans quod si habuit proprium quantumcumque paruum est peccauit mortaliter et toties quotiens habere proponit. Dicitur autem proprium quod celatur superiori suo. ut si habeat et teneat pecuniam vel vestem nesciente prelato suo. vel si sciat tamen contra voluntatem et licentiam ipsius. vel si de licentia et voluntate eius non tamen patus est sibi reddere et tradere ad petitionem eius sed recusat aut recusaret si posset de facto. Et multo peius si non solum mobilia sed etiam immobilia ut redditus et possessiones retineat sic propria. datus et vendens ac donans ac dissipans et disperdens ad placitum suum. Nec prelatus potest dare licentiam sic retinendi. nec papa in proprio dispensare. ex de statu. mo. cum ad monasterium. Si dedit de bonis monasterij siue couentus. sine licentia superioris sui habita vel presumpta. Ideo si aliquid recepit vel tenet eodem modo quia mortale est et proprietas. Si reperiens se in loco ubi non uiuitur in communi propter quod oportet sibi providere de necessarijs. habet aliqua vestimenta. pecuniam et homini cum bona licentia et beneplacito

p̄lati aduertat diligenter **P**rimo quidem q̄ per
eum non stet quin omnia vellet ponere in cōmuni si
alii vellent. et ad hoc operetur quantū poterit. **S**e-
cūdo si hoc n̄ potest. sp̄ sit pat̄ omnia simpliciter
ponere et dimitte in manibus p̄lati. **T**ertio vt de
hmōi c̄cessis nil det sine licentia sup̄ioris genera-
li vel speciali etiam in elemosinas nisi extrema ne-
cessitate. **Q**uarte vt nō thesauriset. nec sup̄flua te-
neat nec deliciosa querat nec multū inquirēdo sol-
licitetur nec habeat inordinatū appetitum seu affe-
ctum in hoc. **E**t sic poterit trāsire. si tñ in alijs bñ
se habeat. sec⁹ aut si sic agēdo nō religiose. s̄z lay-
caliter viueret. **E**t et cū predictis etiā si posset lo-
cum inuenire vbi in cōmuni viueretur. tutius et me-
lius esset se illic offerre

Quo ad votum castitatis.

Non seruauit votum castitatis. non solum ab oī
corporali opere. et cōtactu venereo se abstīnē-
do sed etiā ab omni locutōe turpi et amatoria et ab
omni cogitatōe immūda deliberata et dlectatōe mo-
rosa quia in quolibet horū est mortale vt sup̄a di-
ctum est circa. c. de sexto p̄cepto et de nono et ess̄
sacrilegiū qd̄ graui⁹ esset Et q̄ ad ista deuenitur
p̄ ouersatōz et familiaritatē. et ideo requirendūz
Si cum fuerit monialis habuit domesticitatem cū
aliquo vel si fuerit monachus cum aliqua. et si re-
p̄itur hoc esse ex causam necessitatis p̄hibendūz
est ipsis quia alias non essent absoluedi quia im-
possibile quasi est talem non incidere ruinā. vt di-
xij. hospi cū. et di. lxxij. p̄ totūz Scandala etiam

multa et oblocutiones ex hoc sequuntur in populo
et homini et ideo omnino prohibendus est homini accessus
ad sanguineorum quantum rarus erit accessus.

Quo ad votum obedientie.

I fecit contra votum obedientie. quia semper mor-
tale est. Et nota quod non semper aliquid agit. quod est contra re-
gulam suam et quando transgreditur regulam et constitutiones suas
Sed etiam quando facit contra precepta contra regulam et constitu-
tiones superius suorum. et quando transgreditur in aliquid ex con-
temptu quancumque etiam pro. Quando ergo prelatus vel
filius iniungit aliquid precipiendo sub tali modo loquen-
di videlicet precipio et mado tibi in virtute obedi-
entie et spiritus sancti. ut facias hoc. vel omittas illud. et
sub pena excommunicationis et homini. Aliud dicit preceptum cuius
transgressio semper est mortale. Idem est quancumque prelatus
aliquid subdito precipit. non tamen sub his verbis ceclara-
ret sibi tamen quod intenderet illum obligari homini precepto
et sub peccato mortali teneretur subditus nisi precipit si-
bi aliquid illicitum vel quod esset contra regulam et constitu-
tiones. Sicut quando in regula vel constitutione est aliquid precepto-
rie mandatum vel sub pena excommunicationis et sub pena car-
ceris vel sub pena grauioris culpe vel simili locu-
tione communiter censetur obligari ad hoc sub morta-
li. Alias autem faciendo contra ceremonias vel fragendo
silentium tarde veniendo ad chorum et homini venia-
le nisi faceret in contemptum tunc quia mortale esset. Et
ideo caue ne assuescas alicui transgressioni quia
consuetudo quous ipsa non sit contemptus. tamen con-
temptus inductiva.

Quo ad diuinum officium.

n inij

Nō dixit horas canonicas aut officiū beate virginis aut defunctor. Nam religiosus etiam si non habet ordinem sacrum. tenetur ex precepto ad officium precipue tamen si est professus unde obmittendo aliquam horam peccat mortaliter. Si tamen obmittit ex negligentia. non autem tenetur ex precepto ad istud vel illud quamuis nō debeat etiam ad placitum suum mutare officium sed debet dicere sū consuetudinem ordinis sui. Item si tardauit ad dicendum vel si non cum alijs ī ecclesia fuit. Si somnolenter vel ibi dormiendo. et recuperet illud in quo dormiuit. vel aliud dicat loco eius. si autem pro maiori pte dormiuit. totum iteretur. ¶ Vel si ibi inconpositus fuit et oculis vagis. Si risit vel ridere fecit aliquem. vel aliam leuitatem operatus est. vel si locutus ē sine necessitate. ¶ Si mente distractus precipue quando aduertere debuit. Si male legit vel cantauit vel nō inclinauit cum debebat ex negligentia. ¶ In quolibet horum et si est veniale communiter tamē peccatum est. ¶ Si elegit prelatus per symoniā. vlt si non symoniace tamen scienter indignum. Si nō illum quem iudicauit meliorem ad illud officium sed alium ratione amicicie vel alia intentione mundana elegit. quia mortale est. Si accusauit calumniose prelatus vel socium de aliquo criminali. vel testificatus est contra aliquem iniuste. vel alias infamauit prelatus vel subditum dicendo criminalia de eo. etiam si essent vera cum diceret intentione infamandi peccaret mortaliter. Si secreta sui ordinis reuelauit sine causa iusta et rationabili

li. et quomodo quis teneatur ad restitutōem fame
habet s̄ in .j. pte. Si in visitatōe p̄laton. non reue
launt dicenda q̄ scz sunt d̄t honestatē religionis d̄
p̄latis et d̄ socijs. Et p̄cipue q̄n sic d̄iter fuar̄. q̄
fit p̄ceptū a visitatore vt fratres dicāt q̄ sunt di
cenda z q̄ indigēt correptōe qz tūc obmittē aduer
tēter ea q̄ dicēda sunt est mortale. d̄ebet tñ istud
intelligi fuato ordie fraterne correptōis. vñ oīno
occulta a q̄bus potest p̄sumi emēdatio dici nō de
bent. Vbi autē nō sperat̄ emendatio. sed p̄sumit̄
recidivatio v̄t aliud magnū scandalū dici debz n̄
tñ accusando si p̄bari sufficiēter nō potest. qz tūc
grauiter peccaret. s̄z simpliciter denunciādo p̄e
lato vt parri si tñ sperat̄ q̄ p̄uidebit̄. Si fecit v̄t
coopatus ē aliquā d̄spirationē d̄t p̄elatos vel in
uenit. aut sectatus ē p̄tialitates in monasterio aut
duenta aut sectas et diuisiones qz mortale ē z cri
men mūdanon. puerion. ymo demonion. pocius q̄
religionon. Item s̄m Ray. interrogādi sunt d̄ xij.
abusionibus clauſtri q̄ s̄m hug. iste sunt. **P̄elatus.**
negligēs. discipulus inobediēs. Iuuenis ociosus.
Senex obstinatus. **Monachus** curialis. **Religiosus**
causidicus. **Habitus** preciosus. **Cib⁹** exq̄sit⁹. **Ru
mor** in clauſtro. **Lis** in capitulo. **Dissolutio** in cho
ro. **Irreuerentia** circa altaria. In his quandoqz ē
mortale et quandoqz veniale s̄m quantitātē z q̄li
tatem defectus et intentionē. **Magna** abusio etiā
est religiosum iurare in om̄m s̄mone. etiam si ve
ritatem dicat quāto magis maledicere et blasphe
mare. etiā si ex leuitate. Item interrogandum etiā
p̄cipue est de cetimonialibus principalib⁹ vt de

esu carniū ext infirmitatem. de lineis nō vtēdis ad
carnem. de lectis non plumis. de ieiunijs regule
et cōstitutionib⁹. de obfuatione silentij. in certis
loctis et horis. ad que omnia obligant⁹ monachi et
monache. precipue ordinis benedicti. ex d̄o statu.
mo. Cum ad monasterium. Et etiam plures religi
ofi aliorū ordinum ex cōstitutionib⁹ suis. Et licet
p̄lar⁹ possit in hīs dispensare. qd̄ potest fm̄. Per.
qñ fit causa rōabili ⁊ vrgēte necessitate. alias em̄
pctm̄ esset dispēsanti et dispēsato plus aut minus
fm̄ transgressionēs. Si obediēdo male se habuit.
videlicet qz obediuit in malo in dicēdo mendaciū
vel ex negligentia dimisit cōmune mandatū. ⁊ tar
dus fuit ad obediendum vlt̄ si affectuose s; q̄rulo.
se et dissolute nō cū maturitate obediuit. Si irre
uerens erga maiores fuit egre sustinēdo reprehē
siones et cū indignatōe. communiter est p̄ctm̄ res
male. nisi excessus magnus fuit.

De exercitio.

¶ Vacauit ocio qd̄ ē sentina omnū vicion. ⁊
quantum si inutiliter tps expēdit in faciēdo ea q̄
sunt nullius utilitatis. Si fecit exercicia mūdano
rum. vt faciēdo bursas vestes ope polimito mo
re seculariū. vt rechamaciones. vlt̄ linea reticulata
et hm̄oi. vlt̄ cōfectiones multū p̄ciosas vel alia glo
riosa qz magnū p̄ctm̄ ē et abusus ⁊ occasio mlt̄on
malorū. ⁊ ideo p̄hibendū ē hoc p̄cipue memalib⁹
modernis q̄ vt frequenter in hoc offendunt.

De conuersatione cum alijs.

¶ nimis fuit levis vel inducēs alios ad leui

tatē et risum verbis vñ gestib⁹. vel solacijs. q̄ licz
aliqn sine peccato fieri possunt ad recreationē vel
subleuandū se vñ alium ab accidia. Raro tamē hu
iusmodi decent religiosos. et communiter est pec
catum veniale. Si murmuraui circa victū z vesti
tum. Si impacienter tulit mores graues aliorū. Si
se grauem alijs reddidit. Si singularitatem ques
iuit in cibo vestitu et dormitu et alijs vnde frequē
ter oritur in ipso supbia et in alijs murmuratio et
indignatio. Si fratrem delinquentē fraterne non
āmonuit vñ defectus aliorū non significat plaro
ad remediandum fuato fraterne correptionis or
dine. In quolibet horū pām ē dīter veniale.

De executione officij sibi commissi.

Si murmurauit dē sibi dmittentē officiū aliqd
tāq̄ idiscretū. si ipatiēt se habuit dure loqn̄do cū
quib⁹ se habuit itromittē. Si n̄ diligēt tractauit
res mōsterij Si nīs tenax ē nimis pdig⁹ fuit i dā
do ē acceptor psonarū. sñ cā rōabili magis dās vñ
q̄ alteri d reb⁹ oib⁹. Si dedit qb⁹ n̄ potuit qz nō
habuit licētiā Si p̄misit res pire ex negligētia ē
nīs sollicit⁹ fuit ppter hoc parū vacādo sibi ppter
multiplicationem temporalium quod vicium mul
tum hodie regnat.

De studio.

Nō fuit diligēs ad discendū ea ad q̄ tenet⁹
fm regulam et cōstitutiones. quia peccat et

transgrediens ex ignorantia non excusatur. Si sacerdos est debet querere et scire quod debita sunt ad celebrandum et ministrandum. Si confessor est. quod pertinet ad illud officium. et sic de alijs. Et si in his est negligens precipue cum potest grauiter peccat debet etiam frequenter legere doctores exponentes scripturam et alios libros deuotos et utiles. unde instruitur et confortatur ad bonum. Non enim leget curiosa et inutilia ut doctrinam gentiliu vel fisiones poetarum et hominum quod retrahunt a magis necessarijs quod patrum est curiositatis. Item qui vocantur ad dirigendas morales in electoribus et alijs nisi ab his per quod possit inter eas oriri discordia se abstineant sunt excoicati.

De oratione.

Non orauit ultra diuinum officium prematim pro se et pro alijs sanguineis et benefactoribus et precipue sibi recomendatis uiuis et defunctis sollicite ut debuit. Si non frequentauit confessionem communionem secundum morem regule sue Item monachis iugiter preceptum est quod hoc faciat semel in mense ex dicto statu. monacho in agro in cle. Si non vacauit meditacioni quam proxime deuotionem inducit. Si fuit tepidus in dilectione dei et proximi non ardentem affectum honorem dei et salutem animarum ut decet. Si ingratus fuit ad recognoscendum et recogitandum beneficia dei et recompensandum deuote ei seruiendo. Si non preparauit se ad diuinam ut debuit. hec sunt in quibus cotidie offendit et ex hoc impeditur profectus.

Quo ad consanguineos.

Et nimis carnaliter dilexit consanguineos nimis affectas eos. prosperitatem vel gaudens de ea. aut si nimium orristat de eorum aduersitate et si nimis eos visitauit et quod et gaudet nimium visitari ab eis. Si de secularibus cum eis loquitur quod non expediunt vel etiam cum alijs de guerris et factis principum secularium et frequenter homini interrogat et libenter aduertit ad hec vel si pro consanguineis suis procurat beneficia ecclesiastica et temporalia et precipue ad hominem apertis quod possit esse mortale. De alijs vicijs omnibus ut ira inuidia superbia et homini vide sunt in i. et. ij. pte. De his que promittunt ad regulam suam vel premissa ipse sibi prouideat. Si videlicet penas et penitentias sibi taxatas et iniunctas a regibus et constitutoribus prelatibus non fecit ex negligentia. quod peccauit. Si autem nullo modo esset paratus facere que prelati precipiunt vel in regibus aut constitutoribus sibi mandata essent mortaliter peccaret. Si autem non intendit perficere in vita spirituali. attamen suat suada. licet inuitus facit. male contentus quod est in religione hypocrita est et in statu damnationis.

Sequuntur excoicationes religiosorum

Capitulum. xlv.

Religiosi qui inducunt aliquem ad vouendum. vel fide interposita seu alias promittendum ut sepulturas apud suas ecclesias elegant. vel electas mutent. excoicati sunt excoicatione papali. Religiosi qui clericis vel laicis sacramentum